

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudkyň JUDr. Věry Balejové a Mgr. Heleny Nutilové ve věci

žalobce: **L. T. T.**
ubytování v ČR zajištěno na adrese X
zastoupen advokátem Mgr. Petrem Václavkem
sídlem Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo zahraničních věcí**
sídlem Loretánské nám. 5, 118 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2018 č. j. 102023-3/2018-OPL,

takto:

- I. Rozhodnutí Velvyslanectví České republiky v Hanoji ze dne 7. 12. 2017 č. j. 3757/2017-HANOI-62/a a rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2018 č. j. 102023-3/2018-OPL **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku **19.456,-- Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah žaloby.

1. Výše označeným rozhodnutím žalovaného byl podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítnut rozklad žalobce a potvrzeno rozhodnutí Velvyslanectví České republiky ze dne 7. 12. 2017, č. j. 3757/2017-HANOI-62/a (dále jen „zastupitelský úřad“), kterým byla zamítnuta žádost žalobce o upuštění od osobního podání žádosti o zaměstnaneckou kartu a zastaveno řízení o této žádosti dle § 169d odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“).
2. Proti rozhodnutí žalovaného podal žalobce včasnou správní žalobu ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“).
3. Žalobou je v první řadě namítána nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, které se nevypořádává s odvolací argumentací žalobce stran nesprávné interpretace a aplikace pojmu „odůvodněný případ“. Žalovaný se přezkoumatelným způsobem nevypořádal s tím, z jakého důvodu nemůže objektivní překážka na straně zastupitelského úřadu v podobě nefunkčního systému pro podávání žádostí, představovat odůvodněný případ upuštění od povinnosti osobního podání žádosti. Uvedená žalobní námitka je provázena úvahami žalobce o tom, zda spojení „odůvodněný případ“ představuje neurčitý právní pojem či zda jde o situaci, kdy je nutno k interpretaci tohoto pojmu využít správní uvážení.
4. Výklad uvedeného pojmu zaujatý správními orgány v dané věci je nepřezkoumatelný. Pojem „odůvodněný případ“ zakotvený v § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců nelze dle názoru žalobce vztáhnout pouze na zdravotní a sociální důvody na straně žadatele, jak nesprávně dovodily správní orgány. Takový výklad by neodůvodněně zužoval text samotného zákona. V případě, kdy by zákonodárce uvažoval pouze o důvodech zdravotních a sociálních na straně žadatele, jistě by takovou úvahu konkrétně promítl i do textu dotčeného ustanovení. Tak tomu ovšem není a správní orgány tak nepřezkoumatelně a neodůvodněně zúžily výklad tohoto pojmu.
5. O odůvodněný případ jde dle žalobce i tehdy, pokud jsou dány objektivní překážky na straně zastupitelského úřadu, pro které by mělo být od povinnosti osobního podání žádosti upuštěno. Taková objektivní překážka nastala i v situaci žalobce, který směřoval svou žádost o upuštění od osobního podání žádosti o zaměstnaneckou kartu spolu s žádostí o její vydání na zastupitelský úřad v Hanoji v období od 1. do 26. 11. 2017. Toto mu však umožněno nebylo, neboť systém Visapoint zajišťující příjem těchto žádostí byl od 31. 10. 2017 zrušen, nový systém pak měl začít fungovat od 1. 12. 2017; od 9. 11. 2017 do 30. 11. 2017 byl omezen rovněž provoz samotného zastupitelského úřadu. Informace o uvedených omezeních veřejnost obdržela pouze den před jejich realizací, ačkoliv o časově omezeném fungování systému Visapoint byl žalovaný vyrozuměn již od roku 2014, kdy byla uzavřena původní smlouva o provozu tohoto systému. Tímto postupem bylo žadatelům znemožněno adekvátně se na omezení připravit a reagovat na něj. Byla porušena zásada legitimního očekávání, kterou dle žalobce nelze vztahovat pouze na rozhodování správních orgánů, neboť i pravidla pro splnění zákonných podmínek stanovených pro žadatele o pobytová oprávnění musí být přesně, jasně, srozumitelně a včas stanovena, aby žadatelé měli možnost zákonem stanovené podmínky splnit.
6. Žalobce ani ostatní žadatelé tak v důsledku výše uvedeného postupu neměli možnost splnit své zákonné povinnosti, a to sjednat termín pro osobní podání žádosti o pobytové oprávnění, tato nemožnost byla zapříčiněna objektivní překážkou na straně zastupitelského úřadu a jako taková měla být posouzena jako odůvodněný případ upuštění od osobního podání žádosti ve smyslu § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců.
7. Další žalobní námitkou je naříkán postup žalovaného i zastupitelského úřadu, kteří dle názoru žalobce překračují své pravomoci, když svá rozhodnutí, jejichž předmětem je forma přijetí

žádosti o pobytové oprávnění, odůvodňují argumentací o regulaci migrační politiky. K posouzení tohoto kritéria je kompetentní pouze Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, které jediné je oprávněno zabývat se meritorním přezkumem žádosti o udělení pobytového oprávnění.

8. Žalobou je dále podrobně popsána snaha žalobce o přihlášení do systému Visapoint i to, jakým způsobem uvedený systém v době svého fungování byl využíván. V této souvislosti žalobce rozsáhle popsal, jakým způsobem bylo možné získat termín pro osobní podání žádosti, kdy získ tohoto termínu byl vázán na složení určité finanční částky. Uvedené úplatné postupy se nepodařilo eliminovat ani instalací pokročilého ochranného prvku do systému Visapoint, což žalobce dokládá odkazem na zprávu Bezpečnostní informační služby, která provoz tohoto systému dlouhodobě monitorovala. V době fungování Visapointu se žalobci ani přes opakované pokusy nepodařilo do tohoto systému přihlásit, což doložil v řízení před zastupitelským úřadem. Rovněž po ukončení provozu tohoto systému se nepodařilo zamezit nezákonným praktikám v souvislosti s objednávkami termínu pro podání žádosti, v současné době je objednání možné realizovat prostřednictvím telefonické domluvy, i v tomto případě však byl systém zasažen a ke spojení s úřadem dojde pouze po uhrazení konkrétní částky. Možnost podat žádost předvídatelným způsobem byla a je prakticky nulová.
9. Závěrem žalobce namítá nepřezkoumatelnost rozhodnutí z důvodu nevypořádání všech jeho rozkladových námitek. Konkrétně je zmiňována námitka týkající se porušení veřejného zájmu, spočívajícího v úsilí tuzemských zaměstnavatelů o získ zahraničních pracovníků, uváděný veřejný zájem žalobce rovněž opřel o závěry příslušných správních orgánů ohledně rovnováhy pracovního trhu, kdy vyvstává nutnost přijímat pracovníky ze zahraničí. Žalobce rovněž zmínil správními orgány nijak nevypořádanou námitku absence reakce na jeho stanoviska vyjádřená v průběhu správního řízení. Tuto absenci nelze dle žalobce zdůvodňovat odkazem na zásadu procesní ekonomie.
10. Žalované rozhodnutí je nepřezkoumatelné rovněž z toho důvodu, že nijak nezohledňuje okolnosti konkrétního případu a pouze paušálně přebírá argumentaci zastupitelského úřadu, aniž by žalovaný jakkoliv své rozhodnutí individualizoval. Naproti tomu žalobce konkrétně dokumentuje případ, kdy zastupitelský úřad odlišně hodnotí skutkově obdobné případy. Úřad tak účelově hodnotí totožný skutkový stav dle toho, jak se mu to aktuálně hodí pro jeho argumentaci.
11. Ze všech uvedených důvodů je navrhováno napadené rozhodnutí zrušit a věc žalovanému vrátit k dalšímu řízení.
12. Součástí žalobního návrhu byla Výroční zpráva Bezpečnostní a informační služby za rok 2015, v níž se mimo jiné pojednává o pokusech o obcházení registrační procedury v systému Visapoint. Automatizované překonávání jednotlivých kroků v registrační proceduře cíleně zajišťují jednotlivci nebo skupiny osob se záměrem získat prodejem zablokovaných termínů pro pohovory vlastní ekonomický prospěch. K podezřelým registracím do tohoto systému pak BIS zjistila, že se jedná o uživatele, který je zahraničním spolupracovníkem zastupitelského úřadu ČR. Uvedené problémy přetrvaly i v roce 2016, jak plyne z žalobkyní předložené zprávy BIS za tento rok. Problémem systému Visapoint i nadále zůstaly zápisy do systému prováděné automatizovanými softwarovými nástroji, které zaregistrují velký počet termínů, běžní uživatelé tak již nemají možnost se v systému zaregistrovat a jsou nuceni si termíny za vysoké finanční částky odkoupit. V této souvislosti dokonce došlo i k překonání pokročilého ochranného prvku reCAPTCHA. Žalobce dále předložil Zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2015 vyhotovenou Ministerstvem vnitra ČR, ze které se pouze v obecné rovině podává problematika fungování systému Visapoint a je nastíněno jedno z realizovaných opatření v podobě změny CAPTCHA kódů, k němuž došlo na základě jednání s BIS. Předložena byla dále kopie Dohody o narovnání a o ukončení objednávkového systému MZV VISAPOINT, ze které se podává, že doba plnění byla určena od 1. 8. 2014 do 31. 7. 2017.

Provoz systému byl realizován i po uplynutí této doby, a to s ohledem na potřebu zajistit ukončení provozu tohoto systému a s ohledem na přechod na nový systém. Provozovatel systému se dále zavázal bezodkladně po ukončení systému Visapoint, nejpozději dne 1. 11. 2017, předat ministerstvu zahraničních věcí seznam žadatelů o víza a jejich registrované termíny pro podání žádostí o pobytová oprávnění, přijaté a zajištěné ke dni 31. 10. 2017, a to z důvodu generování slotů na 30 dnů předem v rámci nastavení dosavadního systému Visapoint. Součástí příloh žalobce byla dále stížnost jeho právního zástupce proti postupu Velvyslanectví ČR v Hanoji dle § 175 správního řádu, která byla dne 22. 11. 2017 adresována Velvyslanectví ČR v Hanoji a Ministerstvu zahraničních věcí ČR. Právní zástupce žalobce ve stížnosti popsal situaci, kdy dne 8. 11. 2017 bylo na webových stránkách zastupitelského úřadu zveřejněno, že tento úřad od 9. 11. 2017 omezuje svůj provoz. Dne 10. 11. 2017 se zaměstnanci advokátní kanceláře dostavili k zastupitelskému úřadu v Hanoji, a to jako zástupci klientů, kteří nebyli včas či zcela vůbec vyrozuměni o nekonání výsledků ministerstvem vnitra, samotný právní zástupce byl vyrozuměn o tomto nekonání v noci před realizací výsledku. Vstup na zastupitelský úřad nebyl pracovníkům právního zástupce žalobce umožněn a jeden z nich se telefonicky obrátil na zástupce velvyslance, který sdělil, že zastupitelský úřad je uzavřen, a to i pro účely podání stížnosti dle § 175 správního řádu a ve smyslu čl. 18 Listiny základních práv a svobod. Právní zástupce žalobce dále uvedl, že disponuje informací o tom, že dne 15. 11. 2017 byly na zastupitelský úřad vpuštěny osoby, které vyřizovaly agendu na konzulárním oddělení, ačkoliv toto mělo být dle sdělení zástupce velvyslance uzavřeno. Uvedený postup byl označen za bezprecedentní. Přílohou žaloby byla taktéž stížnost ze dne 13. 11. 2017 blíže neurčeného stěžovatele adresovaná Velvyslanectví ČR v Hanoji a Ministerstvu zahraničních věcí ČR, která obsahově koresponduje se stížností shora uvedenou. Mimo to je v ní uváděno, že pracovníci advokátní kanceláře zástupce žalobce se účastnili úkonů dalších klientů ve dnech 6. a 8. 11. 2017, dne 8. 11. 2017 velvyslanectví na svých webových stránkách oznámilo omezení provozu od 9. 11. do 30. 11. 2017, toto omezení se mělo týkat pouze přijímání žádostí o víza, omezení další agendy oznámeno nebylo. Stěžovatel o zrušení svého výsledku však vyrozuměn nebyl.

II. Vyjádření žalovaného.

13. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Nejprve jsou obsáhle reprodukovány žalobní námitky, na které navazuje popis skutkového stavu, z něhož se podává, že žalobce se prostřednictvím svého právního zástupce pokusil podat žádost o pobytové oprávnění jako přílohu ke stížnosti na postup zastupitelského úřadu v době jeho omezeného provozu, a to spolu s žádostí o upuštění od osobního podání. Obě tyto žádosti byly žalobcem podány v době, kdy byl informován o tom, že provoz konzulárního úseku zastupitelského úřadu je omezen, neboť po přechodnou dobu nebyl v provozu žádný objednávací systém. Tím, že se žalobce nezaregistroval k osobnímu podání žádosti, nesplnil podmínku stanovenou zákonem. K samotnému provozu systému Visapoint v listopadu roku 2017 je uváděno, že provoz tohoto objednávacího systému byl ukončen ke dni 31. 10. 2017 a v době od 1. 11. 2017 do 27. 11. 2017 nebylo možno se k podání žádosti objednat. V průběhu měsíce listopadu 2017 zastupitelský úřad přijímal žádosti na základě objednávek přes Visapoint učiněných do 30. 10. 2017. Dne 27. 11. 2017 bylo zahájeno objednávání přes nový systém, a to na termíny od 4. 12. 2017, objednávání prostřednictvím „živé fronty“ bylo spuštěno dne 5. 12. 2018. V průběhu měsíce listopadu 2017 tudíž nedošlo k žádné významné prodlevě, neboť zastupitelský úřad během této doby vyřizoval žádosti podané na základě objednání přes Visapoint v době jeho fungování, v době od 9. 11. 2017 do 30. 11. 2017 byla část registrovaných žadatelů přeoobjednána na nejbližší termíny v prosinci 2017. Žalobce tak prokazatelně v říjnu 2017 nevyčkal, až mu systém nabídne termín k osobnímu podání žádosti a rovnou se obrátil na právního zástupce, který v době fungování systému Visapoint naplánoval cestu do Hanoje, aby se pokusil podat žádost alternativním způsobem, přestože si musel být vědom, že tento způsob podání žádosti

není s ohledem na nesplnění zákonných podmínek možný. Skutečnost, že v době od 9. 11. 2017 nebyl systém funkční, na uvedené nemělo žádný vliv.

14. K žalobou namítané nepřezkoumatelnosti z důvodu nesprávného výkladu a aplikace spojení „odůvodněný případ“, je žalovaným poukazováno na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2016, sp. zn. 10 Azs 219/2015, v němž se uvádí, že se jedná o neurčitý právní pojem, otevírající prostor pro uplatnění správního uvážení. Důvody pro upuštění od povinnosti osobního podání posuzuje zastupitelský úřad na základě správního uvážení. Zastupitelský úřad v tomto směru zohlednil veškeré relevantní okolnosti a vzhledem k tomu, že zákon bližší podmínky pro upuštění od povinnosti osobního podání nespecifikuje, nelze přisvědčit žalobkyni, že odůvodněným případem je v jejím případě objektivní překážka na straně zastupitelského úřadu. Zákonodárce záměrně ponechal na uvážení zastupitelského úřadu posouzení relevantních okolností pro upuštění od povinnosti osobního podání žádosti. Nemůže se však jednat o důvody spočívající v rezignaci žalobce na získání termínu prostřednictvím objednávacího systému Visapoint. Žalobce si nemožnost podat žádost způsobil sám, když nerespektoval podmínky stanovené pro řádné podání této žádosti. Žalobce se dostavil v den, na který nebyl předem objednán, přičemž objednávky na tento den, jakož i na měsíc listopad 2017, se přijímaly v říjnu 2017 v době plného provozu systému Visapoint. Zásady legitimního očekávání se v daných souvislostech žalobce dovolávat nemůže, neboť v daném případě neexistuje správní praxe, která by toto legitimní očekávání zakládala a nelze ji dovozovat z žalobcem odkazovaného rozhodnutí správního orgánu v jiné věci.
15. K samotnému provozu systému Visapoint, na jehož vadné fungování žalobce poukazoval v žalobě, žalovaný uvedl, že tento systém byl ke dni 30. 10. 2017 ukončen, přičemž ode dne 31. 10. 2017 nebylo možné se jakkoliv objednat, třítydenní omezení bylo způsobeno přechodem na nový systém, jednalo se tedy o technické opatření na straně zastupitelského úřadu, které bylo Nejvyšším správním soudem aprobevováno v rozhodnutí ze dne 30. 5. 2017 sp. zn. 10 Azs 153/2016. Uvedené pozastavení nebylo z časového hlediska nepřiměřené. Zastupitelský úřad tudíž v rozhodné době po žadatelích požadoval buď platnou registraci na listopad 2017 přes systém Visapoint, nebo byli žadatelé dle pokynu na úřední desce povinni vyčkat do 24. 11. 2017 na zveřejnění nového objednávacího systému pro objednání na prosinec.
16. K žalobcem namítanému překročení pravomocí zastupitelského úřadu je uváděno, že zastupitelský úřad ani žalovaný v tomto směru nijak nezpochybují pravomoci ministerstva vnitra. Regulačním nástrojem zastupitelského úřadu je omezený počet termínů pro osobní podání žádostí, dále lze za tento nástroj považovat § 169h a § 169d zákona o pobytu cizinců, který úřadu umožňuje nezahájit řízení v případě, kdy žadatel nesplnil podmínky pro podání žádosti.
17. K námitce nedostatečné individualizace rozhodnutí žalovaný opakovaně uvedl, že žalobce nevyčkal, až mu systém nabídne volný termín k osobnímu podání žádosti, obrátil se na právního zástupce, který se k tomuto osobnímu podání dostavil přímo na zastupitelský úřad, ačkoliv věděl, že nebyla splněna předchozí podmínka registrace v systému.
18. Zpráva Bezpečnostní a informační služby mimo to, co bylo uváděno žalobcem, dále sděluje, že ani sebelepší objednávkový systém nemůže nikdy zcela vyloučit snahu o jeho zneužívání ze strany místních zprostředkovatelů. K stávajícímu telefonickému systému objednávek bylo uvedeno, že telefonické objednávky jsou možné na celý následující týden, vzhledem k omezenému počtu volných termínů však v krátké době dojde k jejich vyčerpání a linka je přepojena na záznamník, který žadatele o této skutečnosti informuje.
19. Důvodnou nebyla žalovaným shledána ani námitka nepřezkoumatelnosti jeho rozhodnutí z důvodu nevypořádání veškerých žalobcem uplatněných odvolacích námitek. Žalovaný s odkazem na judikaturu Nejvyššího správního soudu konstatoval, že jeho povinností není podrobně odpovídat na každý jednotlivý argument žalobce. V projednávané věci se žalovaný

v rozhodnutí vypořádal se všemi relevantními námitkami žalobce z hlediska posouzení důvodnosti upuštění od osobního podání žádosti.

III. Obsah správního spisu.

20. Žádostí ze dne 16. 11. 2017 adresovanou zastupitelskému úřadu požádal žalobce o vydání zaměstnanecké karty dle § 42g zákona o pobytu cizinců, přičemž v kolonce „C. Požadované zaměstnání na území České republiky“ uvedl žalobce jako zaměstnavatele společnost Vodňanská drůbež a. s. Spolu s žádostí o vydání zaměstnanecké karty žalobce současně podal žádost o upuštění od povinnosti osobního podání této žádosti. Žalobce v obsahu této žádosti nejprve obsáhle popsal situaci a fungování systému Visapoint, judikaturu Nejvyššího správního soudu, zabývající se problematikou fungování tohoto systému i zprávy BIS o prolomení a zneužívání tohoto systému. Od 31. 10. 2017 byl systém Visapoint zrušen a k aktivaci nového systému mělo dojít až dne 1. 12. 2017. Vzhledem k tomu, že v době vyhlášení změny v systému stanovování termínů pro podání žádostí, měl žalobce písemnosti potřebné k vydání zaměstnanecké karty připravené, nebylo možné s ohledem na jejich omezenou platnost vyčkat na fungování systému nového. Z tohoto důvodu měl žalobce se svým právním zástupcem v úmyslu osobně se na zastupitelský úřad dostavit s žádostí o stanovení termínu pro podání žádosti o zaměstnaneckou kartu, neboť sjednání tohoto termínu nebylo objektivně možné. Od 9. 11. 2017 však byl provoz úřadu omezen, o čemž byli žadatelé vyrozuměni pouhý jeden den před tímto omezením. Žalobce se se svým právním zástupcem k zastupitelskému úřadu dostavil dne 10. 11. 2017, avšak dovnitř nebyli vpuštěni s tím, že provoz je omezen. Jedinou překážkou pro sjednání termínu k osobnímu podání žádosti byl samotný zastupitelský úřad, potažmo ministerstvo zahraničních věcí.
21. Usnesením ze dne 7. 12. 2017 vydaným zastupitelským úřadem pod č. j. 3757/2017-HANOI-62/a byla dle § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců zamítnuta žádost žalobce o upuštění od osobního podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty a řízení o této žádosti bylo současně zastaveno. Prvostupňový orgán v odůvodnění rozhodnutí konstatoval, že v daném případě nebyly splněny podmínky § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců, žalobce si řádně nesjednal termín osobního podání žádosti a jím uváděné důvody nejsou podřaditelné pod odůvodněný případ ve smyslu uvedeného ustanovení. Objektivní nepřístupnost systému Visapoint není přesvědčivým argumentem, když velvyslanectví je známo, že tento systém přístupný je, avšak má omezené kapacitní možnosti s ohledem na převyšující bezprecedentní zájem vietnamských žadatelů nad počtem termínů. Žalobcem namítané porušení zásady legitimního očekávání porušeno nebylo, neboť to lze vztáhnout pouze na předvídatelnost samotného rozhodnutí, nikoliv na organizační opatření přijatá v rámci podávání žádostí o nové tituly. Ostatní námitky týkající se porušení základních zásad nebyly rovněž shledány důvodnými, a to s ohledem na jejich nedostatečné odůvodnění. Jako zavádějící a nesprávné bylo označeno žalobcem uváděné „totální uzavření“ zastupitelského úřadu. Termíny sjednané přede dnem omezení provozu konzulárního oddělení rušeny nebyly, pokud tyto připadly na období tohoto omezení, byly dotčeným žadatelům stanoveny termíny náhradní, o čemž byli konkrétní žadatelé informováni. Žalobcem uváděné stížnosti pak nejsou pro projednávanou věc relevantní. Dalšími argumenty žalobcem vznesenými v žádosti se zastupitelský orgán odmítl zabývat s ohledem na zásadu procesní ekonomie.
22. Proti uvedenému rozhodnutí prvoinstančního orgánu byl žalobcem podán rozklad datovaný dnem 20. 12. 2017 doplněným dne 19. 1. 2018, který obsahově koresponduje s námitkami žalobními.
23. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 14. 3. 2018 č. j. 102023-3/2018-OPL byl rozklad žalobce dle § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu zamítnut a jím napadené rozhodnutí bylo potvrzeno. Žalovaný se nejprve vyjádřil k namítané nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí, tuto námitku neshledal důvodnou, v souladu s judikaturou Nejvyššího správního

soudu správní orgány nejsou povinny podrobně reagovat na každý jednotlivý argument účastníka. Rozkladem napadené rozhodnutí vypořádává všechny pro věc relevantní námitky. Určitou obecnost některých v odůvodnění uváděných argumentů žalovaný připustil, jednalo se však o situaci, kdy prvostupňový orgán řešil v daném období celkem 200 žádostí podaných zástupcem žalobce, které obsahovaly shodnou argumentaci, z tohoto důvodu muselo být odůvodnění v některých případech shodné. K fungování samotného systému Visapoint žalovaný uvedl, že tento systém plnil svůj účel, zdánlivé problémy se objevovaly pouze v destinacích, kde poptávka výrazně převyšovala nabídku, a to např. ve Vietnamu. Zásah do tohoto systému nikdy prokázán nebyl, ačkoliv ze strany Policie ČR probíhalo několik šetření. Žalovaný připustil snahu místních zprostředkovatelů profitovat z neznalosti či důvěřivosti uchazečů o pobytové oprávnění, avšak tyto aktivity nelze vyloučit ani v případě sebesofistikovanějšího systému. V reakci na kritiku BIS a Úřadu Veřejného ochránce práv byly aktivovány filtry CAPTCHA proti automatizovaným softwarovým nástrojům. Poslední zprávy BIS z let 2015 a 2016 již problémy s fungováním Visapointu nezmiňují. Přestože kritiku ze strany Nejvyššího správního soudu prezentovanou v jeho rozhodnutích z roku 2017 nepovažuje žalovaný za důvodnou, byla ukončena smlouva s provozovatelem systému Visapoint. V projednávané věci nebyl žalobcem prokázán ani tzv. odůvodněný případ ve smyslu § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců, za který lze považovat v zásadě zdravotní, resp. sociální důvody, nikoliv žalobcem uváděnou nefunkčnost systému Visapoint. Žalobce uvedené zdravotní, sociální ani jiné skutečnosti odůvodňující upuštění od osobní žádosti neprokázal, a proto nemohlo být jeho žádosti vyhověno. Ani neúspěšné pokusy o registraci v systému Visapoint nemohou být objektivní překážkou podřaditelnou pod odůvodněný případ upuštění od osobního podání žádosti. Posouzení existence tohoto odůvodněného případu je pouze věcí zastupitelského úřadu. K omezení provozu objednávacího systému žalovaný uvedl, že se jednalo o technické opatření na straně zastupitelského úřadu. V době zrušení systému Visapoint byly objednávací kapacity na následující měsíc listopad naplněny a během tohoto měsíce vyřizoval zastupitelský úřad žádosti osobně podané na základě rezervací učiněných před 31. 10. 2017. Od počátku prosince 2017 navíc začal fungovat nový objednávací systém. Celá situace byla vynucena značným převisem poptávky nad kapacitami zastupitelského úřadu pro zpracování žádostí o pobytové tituly, které byly významně ovlivněny počtem žádostí podaných tzv. alternativním způsobem. K namítanému porušení veřejného zájmu žalovaný uvedl, že nepřijetí žádosti o zaměstnaneckou kartu není s tímto veřejným zájmem v rozporu, tento postup naopak naplňuje veřejný zájem na cílené pracovní migraci, kdy jsou z legitimních důvodů preferováni pracovníci z předem určených destinací. Žalovaný konstatoval, že žalobce nesplnil zákonem stanovené podmínky pro podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty, žalobce svou žádost zaslal na zastupitelský úřad poštou a jednal tak v rozporu s konkrétními ustanoveními zákona o pobytu cizinců. Omezení fungování systému Visapoint jakož i přechod na nový systém byl všem žadatelům oznámen dostatečným způsobem a včas. Uveřejnění informace o novém systému objednávání s týdním předstihem nebylo v rozporu se zásadou právní jistoty a předvídatelnosti postupů orgánů veřejné správy. Během kritického období listopadu a prosince 2017 nebyl žadatelům upřen žádný z objektivně dostupných termínů.

24. Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného správní žalobu, o které rozhodl Krajský soud v Českých Budějovicích dne 23. 1. 2019 pod č. j. 51 A 24/2018-60 tak, že žalobou napadená rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Ke kasační stížnosti žalovaného zrušil Nejvyšší správní soud svým rozsudkem ze dne 21. 3. 2019 č. j. 10 Azs 39/2019-61 v předu označený rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Dospěl totiž k závěru, že odůvodnění tohoto rozsudku je vnitřně rozporné, neboť soud na jednu stranu žalovanému vytkl, že se nezabýval tím, zda lze omezení objednávacího systému podřadit pod „odůvodněný případ“ pro upuštění od povinnosti osobního podání žádosti o zaměstnaneckou kartu, na druhou stranu však závěr správních orgánů zkritizoval. Učinil závěr o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí, přitom úvahy žalovaného podrobně přezkoumal. Soud byl v dalším řízení závazným právním

názorem Nejvyššího správního soudu ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s. vázán, žalovaný následně požádal soud o přerušení řízení, neboť v právně identických věcech bylo na úrovni krajských soudů vydáno několik zcela protichůdných rozhodnutí. Soud návrh žalovaného zamítl, neboť důvody pro přerušení soudního řízení neshledal.

IV. Právní názor soudu.

25. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“). Soud ve věci nařídil jednání. Žalobce setrval na své argumentaci, kterou uvedl v žalobě. Žalovaný ve svém vyjádření, které tvoří přílohu protokolu o jednání, zdůraznil, že vzhledem k datumu podání žádosti žalobce o upuštění od osobního podání žádosti, kterou odůvodnil jednak neúspěšnými pokusy o registraci přes systém Visapoint a jednak omezením provozu zastupitelského úřadu, nejde o odůvodněný případ. Nejednalo se totiž o opatření svévolné, neboť bylo časově omezené a sledovalo legitimní cíl. Žalobce zvoleným postupem předbíhal ve frontě, neboť obešel podmínku stanovenou v § 169f) zákona o pobytu cizinců. Pokud žalobce odkázal na podporu svého tvrzení na rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 57 A 38/2018, pak proti němu žalovaný podal kasační stížnost. Žalovaný naproti tomu odkázal na rozsudky Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka Pardubice č. j. 52 A 11/2018 a Městského soudu Praha č. j. 11 A 120/2018
26. Žaloba je důvodná.
27. V nyní projednávané věci byla zamítnuta žádost žalobce o upuštění od osobního podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Správní orgány dospěly k závěru, že žalobcem uváděné důvody spočívající v objektivní nemožnosti podat žádost osobně, které byly způsobeny na straně zastupitelského úřadu v měsíci listopadu 2017 tím, že úřad s ohledem na ukončení systému Visapoint a s ohledem na přechod na nový objednávací systém omezil svůj provoz, nepředstavují odůvodněné případy, kdy by správní orgán měl dle § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců od osobního podání žádosti upustit.
28. Krajský soud se nejprve zabýval námitkami nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného, jejichž důvodnost by zpravidla sama o sobě byla důvodem pro zrušení tohoto rozhodnutí.
29. V otázce požadavků na kvalitu odůvodnění správního rozhodnutí lze poukázat například na rozsudek ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65 (rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz), v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že z rozhodnutí správního orgánu musí být mimo jiné patrné, „*proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů*“. Jinými slovy z rozhodnutí správního orgánu musí plynout, jaký skutkový stav vzal správní orgán za rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Povinnost odůvodnit rozhodnutí však z druhé strany nemůže být chápána tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument účastníků řízení (srov. obdobně například nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3441/11). Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek a není proto vyloučeno, aby případné mezery odůvodnění tato rozhodnutí vzájemně doplňovala (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, č. j. 6 As 161/2013-25).
30. Předně je nutné připomenout, že předmětem přezkumu v projednávané věci je rozhodnutí, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o upuštění od povinnosti osobního podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty. Předmětem přezkumu tedy není meritorní rozhodnutí o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty. Zastupitelský úřad a žalovaný tak byli povinni zabývat se

pouze tím, zda byly splněny podmínky pro upuštění od osobního podání žádosti. V tomto směru je tedy nutné hodnotit, zda jsou jejich rozhodnutí, tvořící jeden celek, přezkoumatelná.

31. Krajský soud v intencích shora citované judikatury přezkoumal napadené rozhodnutí v kontextu námitek žalobce obsažených v rozkladu a dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí netrpí vadou nepřezkoumatelnosti. Žalovaný v rozhodnutí důvody pro svůj postup a závěr uvedl a soud tyto důvody na základě žalobcem vznesených námitek mohl přezkoumat.
32. Stěžejní byla v tomto směru učiněna námitka týkající se naplnění podmínek pro upuštění od povinnosti osobního podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty, dle žalobce se jednalo o odůvodněný případ ve smyslu § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců, který spočíval v objektivní nemožnosti žalobce sjednat termín pro osobní podání žádosti, když v době od 31. 10. 2017 nefungoval objednávací systém Visapoint, prostřednictvím kterého nebylo možno získat termín ani v době jeho fungování, a rovněž byl od 9. 11. 2017 uzavřen zastupitelský úřad v Hanoji. Žalobce v této souvislosti v žádosti o upuštění od osobního podání obsáhle popsal skutkové okolnosti, ze kterých vyplynulo, že v době od 31. 10. 2017 neměl možnost si sjednat termín pro osobní podání žádosti přes elektronický objednávací systém a od 9. 11. 2017 neměl možnost si tento termín sjednat ani osobně.
33. Zastupitelský úřad ve svém rozhodnutí na tuto namítanou objektivní nemožnost sjednání termínu, kterou žalobce podřadil pod odůvodněný případ ve smyslu § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců reagoval tak, že pouze stručně uvedl, že pod pojem „odůvodněný případ“ nelze zařadit nepřístupnost systému Visapoint *z důvodu výrazného bezprecedentního převisu poptávky*. Odůvodněným případem lze rozumět pouze případy zvláštního zřetele hodné, zejména důvody zdravotní, které však v projednávané věci tvrzeny ani prokázány nebyly. Prvostupňový orgán v rozkladem napadeném rozhodnutí pod pojem „odůvodněný případ“ podřadil toliko důvody zdravotní a sociální.
34. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí otázkou výkladu spojení „odůvodněný případ“ zabýval na straně 8 a 9 rozhodnutí, kde rozvedl, že výklad neurčitěho právního pojmu „odůvodněný případ“ je na správním uvážení. Je tudíž věcí zastupitelského úřadu, jakým způsobem vyhodnotí s přihlédnutím ke všem okolnostem ten daný případ. Zastupitelský úřad v rámci svých úvah o výkladu pojmu „odůvodněný případ“ zmínil zdravotní a sociální důvody pouze jako příklad. Neúspěšné pokusy o registraci v systému Visapoint nemohou být objektivní překážkou ve smyslu § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců.
35. Přestože správní řízení do pravomocného rozhodnutí tvoří jeden celek a vady prvostupňového rozhodnutí lze zhojit v řízení odvolacím (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2007, č. j. 3 As 51/2006 - 65), dospěl soud k závěru, že zastupitelský úřad tak i žalovaný důvody, pro které nelze pod odůvodněné případy upuštění od osobního podání žádosti zařadit, objektivní důvody na straně zastupitelského úřadu spočívající v omezení objednávacího systému vypořádali chybně.
36. Na tomto místě je podstatné vymezit charakter pojmu „odůvodněný případ“, který je zakotven v § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců. K výkladu tohoto pojmu se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozhodnutí ze dne 9. 8. 2018, č. j. 9 Azs 213/2018 – 22, v němž uvedl: „[...]citované ustanovení v sobě **obsahuje nejen správní uvážení, ale kombinuje je s neurčitým právním pojmem „odůvodněný případ“**. Tento pojem nelze obsahově dostatečně přesně vymezit a jeho aplikace závisí na odborném posouzení v každém jednotlivém případě. Správnímu orgánu je poskytován prostor pro zhodnocení, zda konkrétní situace patří do rozsahu daného neurčitěho právního pojmu, či nikoliv. Míra „uvážení“ správního orgánu se zde zaměřuje na skutkovou podstatu a její vyhodnocení. Naplnění obsahu neurčitěho právního pojmu s sebou nese povinnost správního orgánu rozhodnout způsobem, který norma předvídá. **Kombinace správního uvážení s neurčitým právním pojmem tedy zpravidla omezuje diskreční pravomoc správního orgánu.** (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2011, č. j. [5 As 47/2011 - 77](#)).“ (pozn. zvýrazněno soudem)

37. Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí dále vyložil, že výklad pojmu „odůvodněný případ“ a podřazení zjištěného skutkového stavu tomuto pojmu je v obecné rovině věci výkladu neurčitěho právního pojmu a jeho aplikace na zjištěný skutkový stav, nikoliv předmětem správního uvážení (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2014, č. j. [8 As 37/2011 - 154](#)). Úvahy žalovaného ohledně naplnění pojmu „odůvodněný případ“ bylo proto nutno podrobit plnému soudnímu přezkumu, jelikož **správní uvážení se uplatňuje v jiné fázi rozhodovacího procesu (až je-li neurčitý právní pojem naplněn)**. (pozn. zvláště soudem)
38. Povinností zastupitelského úřadu tak bylo v první řadě určit právní pojem vysvětlit, vymezit a řádně vyložit a podřadit jej pod zjištěný skutkový stav. Teprve až poté, co by správní orgán dospěl k závěru, že danou situaci lze podřadit pod odůvodněný případ ve smyslu § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců, mohl by uplatnit správní uvážení v otázce, zda v daném případě lze od povinnosti osobního podání žádosti upustit.
39. Zastupitelský úřad se výkladem tohoto pojmu zabýval tak, že uvedl, že *“Odůvodněnými případy se přitom rozumí zvláštního zřetele hodné, zejména pak zdravotní důvody, kvůli nimž žadatel momentálně objektivně skutečně není schopen se na zastupitelský úřad dostavit.”* Žalovaný se k výkladu uvedeného pojmu vyjádřil v tom směru, že se příkladně jedná o důvody zdravotní nebo sociální a rozhodně se nejedná o případy neúspěšné registrace přes systém Visapoint.
40. Správní orgány tudíž dospěly k závěru, že odůvodněnými případy, kdy lze od povinnosti podat žádost o vydání pobytového oprávnění osobně upustit, jsou zejména důvody zdravotní, sociální a nejedná se o případy, kdy žadatel tvrdí, že se mu do systému Visapoint nepodařilo opakovaně přihlásit. Uvedené závěry však nijak nereagují na zjištěný skutkový stav, ze kterého vyplývá, že žalobce podal žádost o upuštění od osobního podání žádosti o pobytové oprávnění v době, kdy byl jakýkoliv objednávací systém nefunkční. Na tomto základu byly ostatně postaveny i stěžejní námitky žalobce uplatněné v průběhu celého správního řízení i v řízení před soudem.
41. Z obsahu žaloby je zřejmé, že stěžejním předmětem sporu je výklad spojení „odůvodněný případ“ obsažený v § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců, který správnímu orgánu dává v těchto odůvodněných případech možnost od povinnosti podat žádost o pobytové oprávnění osobně upustit, pokud žadatel důvody pro toto upuštění doloží.
42. Zastupitelský úřad i žalovaný v dané věci dospěli k závěru, že žalobcem namítané objektivní okolnosti na straně zastupitelského úřadu v podobě omezení jeho provozu, nelze pod odůvodněné případy podřadit. Mezi tyto případy patří zejména důvody zdravotní a sociální, které však v případě žalobce tvrzeny ani prokázány nebyly. Z rozhodnutí správních orgánů je zjevné, že jiné než zdravotní a sociální důvody v otázce výkladu pojmu „odůvodněný případ“ nezohledňují a v podstatě redukuje výklad uvedeného pojmu pouze na tyto dva důvody, přičemž žalovaný ve svém odůvodnění dále tento pojem negativně vymezil v tom směru, že se nejedná o případy, kdy se žadateli opakovaně nedaří do systému Visapoint přihlásit. Tento závěr není správný.
43. V této souvislosti soud dále připomíná, že jak uvedl rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku sp. zn. 10 Azs 153/2016 *„[j]e na veřejné správě, jakým způsobem „technicky“ uspořádá vyřizování žádostí o nejrůznější pobytová oprávnění tak, aby byla schopna je za přiměřených nákladů zvládat. Musí však v každém případě umožnit žadatelům takové žádosti v přiměřeném časovém horizontu a lidsky důstojným způsobem podat.“* V daném případě se jednalo o žádost žalobce o upuštění od osobního podání žádosti o zaměstnaneckou kartu, která byla podána v době, kdy již byl zrušen systém Visapoint a činnost zastupitelského úřadu byla omezena. Nové objednávky termínů úřad nepřijímal. Na straně úřadu byly objektivní překážky ve vztahu k přijímání nových objednávek, avšak tato situace nepředstavovala svévolný postup zastupitelského úřadu. Šlo o závažné provozní problémy na straně zastupitelského úřadu, které

však skutečně nutné nemusely bez dalšího znamenat, že jde o „odůvodnění případ“. Z toho důvodu bylo zapotřebí posoudit, zda konkrétní situace nezasáhla do práv žalobce na vyřízení jeho žádosti v přiměřeném čase ve smyslu výše citovaného rozsudku rozšířeného senátu. Žalobce svou žádost totiž odůvodnil i tím, že již několik měsíců se snažil o sjednání termínu k osobnímu podání žádosti prostřednictvím systému Visapoint bezvysledně. Bylo proto zapotřebí posoudit, zda tyto doby, které je nutno počítat, kdy nebylo možné sjednání termínu, nejsou „odůvodněným případem“ podle § 169 odst. 3 zákona o pobytu cizinců.

44. Ohledně samotného výkladu předmětného neurčitého právního pojmu poukazuje krajský soud na závěry Nejvyššího správního soudu učiněné v již shora citovaném rozhodnutí: *“Sám žalovaný „odůvodněným případem“ rozumí „zvláštního zřetele hodné, zejm. pak zdravotní důvody, kvůli nimž žadatel momentálně objektivně skutečně není schopen se na zastupitelský úřad dostavit. V takové situaci, kdy existují okolnosti objektivně znemožňující žadateli být za účelem podání žádosti osobně přítomen na zastupitelském úřadě, se tedy ani nepředpokládá povinnost si termín pro osobní podání žádosti sjednávat, neboť žádost fakticky nemůže být osobně podána.“ K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že tento termín nelze redukovat toliko na existenci omezení způsobených zdravotním stavem. Jakkoliv se nepochybně jedná o kategorii omezení, kterou lze pod tento pojem zahrnout, není to kategorie jediná. Lze si představit i jiné případy, kdy nebude rozumné trvat na osobním podání. Ostatně, pokud by měl zákonodárce na mysli pouze zdravotní důvody, přizpůsobil by tomu text zákona. Z důvodové zprávy k zákonu č. [427/2010 Sb.](#), který možnost upuštění od osobního podání zavedl, naopak plyne, že zákonodárce neměl v úmyslu omezit danou možnost pouze na případy odůvodněné zdravotními potížemi. Důvodová zpráva zmiňuje jiný příklad, kdy bude namísto od povinnosti osobního podání žádosti upustit, a tím je velká vzdálenost. Pod pojem „odůvodněné případy“ tedy budou spadat nejen situace, kdy je objektivně nemožné se dostavit k zastupitelskému úřadu, ale rovněž situace, kdy je dostupnost zastupitelského úřadu objektivně velmi ztížena. Lze uvažovat i o situaci, kdy samotný zastupitelský úřad může mít např. natolik závažné provozní problémy, že nebude možné jej osobně navštívit.”* (pozn. zvýrazněno soudem)
45. Krajský soud se s uvedenými závěry zcela ztotožňuje. Odůvodněný případ jistě nelze omezit pouze na důvody na straně žadatele, ale je nutno zohlednit i případy, kdy učinění osobního podání, resp. učinění objednávky termínu pro osobní podání žádosti, není možné z důvodů nastalých na straně zastupitelského úřadu, typicky se může jednat právě o případy, kdy objednávací systém z nějakého důvodu nefunguje, jak ostatně dovodil i Nejvyšší správní soud.
46. Tak tomu bylo i v případě nyní projednávaném, kdy žalobce neměl v měsíci listopadu 2017 objektivně možnost podat žádost o vydání zaměstnanecké karty a stejně tak skončila jeho snaha o sjednání termínu v předcházejícím období pro nefunkčnost systému Visapoint.
47. Z toho důvodu je třeba sumárně posoudit jak dobu, kdy zastupitelský úřad nepřijímal z provozních důvodů žádosti o vydání zaměstnanecké karty, jakož i dobu, kdy se žalobce nemohl z důvodu nefunkčnosti systému Visapoint zaregistrovat.
48. Z uvedených důvodů trpí rozhodnutí, která vcházela z nesprávného právního názoru, nezákonností.
49. Žalobou je dále namítáno překročení pravomoci zastupitelského úřadu, která dle žaloby má spočívat v regulaci migrace již na úrovni zastupitelského úřadu rozhodujícího o tom, zda bude upuštěno od zákonné formy podání žádosti o pobytové oprávnění. Žalovaný se k této otázce vyjádřil pod bodem 5 napadeného rozhodnutí, kde s odkazem na Směrnici Evropského parlamentu a rady 2011/98/ES konstatoval oprávnění státu neumožnit přijetí takové žádosti, která může být považována za nepřijatelnou z důvodu stanovení objemu vstupů přijímaných státních příslušníků třetích zemí. Nepřijetí žádosti o zaměstnaneckou kartu tak dle žalovaného nejenže není v rozporu s veřejným zájmem, ale naplňuje veřejný zájem na cílené pracovní migraci.

50. Z článku 8 odst. 3 Směrnice 2011/98/ES se podává, že žádost může být považována za nepřipustnou z důvodu stanovení objemu vstupů přijímaných státních příslušníků třetích zemí přicházejících za účelem zaměstnání, a nemusí být z tohoto důvodu zpracována.
51. V projednávané věci je nutné vzít na zřetel, že předmětem sporu je forma podání žádosti o pobytové oprávnění, tedy zda bude pro nesplnění zákonných podmínek trváno na jejím osobním podání či zda správní orgán dospěje k závěru, že podmínky pro upuštění tohoto osobního podání splněny byly a na tomto způsobu podání nebude trváno. Shora uváděný článek 8 směrnice, který žalovaný cituje v napadeném rozhodnutí, nelze na řízení o žádosti o upuštění od osobního podání aplikovat, neboť ten lze vztáhnout až na řízení o samotné žádosti o udělení pobytového oprávnění. Zastupitelský úřad ani žalovaný tak v řízení, jehož předmětem je žádost o upuštění od osobního podání žádosti nemají oprávnění přezkoumávat to, zda konkrétní žádost žadatele bude úspěšná z hlediska stanoveného objemu přijímaných státních příslušníků třetích zemí. Tato úvaha spadá až do řízení o přezkumu meritorní žádosti o udělení pobytového oprávnění, které je v kompetenci ministerstva vnitra, a které v této souvislosti zohledňuje další navazující aspekty např. v podobě míry zaměstnanosti v konkrétním místě, kam má být žadatel pro práci umístěn.
52. Určitá “regulace” počtu žádostí o pobytové oprávnění je v daném řízení přípustná pouze co do splnění zákonem stanovených podmínek pro upuštění od osobního podání těchto žádostí. Jinými slovy řečeno, zastupitelský úřad a potažmo žalovaný mají možnost omezit počet žádostí o vydání pobytového oprávnění pouze tehdy, pokud s touto žádostí je spojena žádost o upuštění od jejího osobního podání, které ovšem nelze vyhovět z důvodu nesplnění podmínek stanovených zákonem. Pokud správní orgány v projednávané věci posuzovaly žádost žalobce mimo jiné na základě kritéria spočívajícího v porovnání stanoveného objemu přijímaných státních příslušníků třetích zemí, překročily tak své pravomoci, jimiž jsou nadány v řízení o žádosti o upuštění od osobního podání žádosti o pobytové oprávnění, a jednaly tak v rozporu se zákonem.

V. Závěr, náklady řízení.

53. S ohledem na zjištěné vady napadených rozhodnutí krajský soud rozhodnutí žalovaného, jakož i rozhodnutí správního orgánu prvního stupně podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalovaný je v dalším řízení právním názorem krajského soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
54. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl ve smyslu § 60 odst. 1, věty první s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.
55. Žalovaný, který neměl v soudním řízení úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Pokud jde o procesně úspěšného žalobce, v jeho případě představují náklady řízení zaplacený soudní poplatek a odměnu advokáta.
56. Náklady zastoupení při prvním projednání věci krajským soudem spočívají v odměně za dva úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba) 2 x 3.100 Kč, celkem v částce 6.200 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů] a v náhradě hotových výdajů za dva úkony právní služby v částce 2 x 300 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky); celkem tedy 6.800 Kč. Vzhledem k tomu, že advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se nárok o částku odpovídající dani, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů. Částka daně činí 1.428 Kč. Celkem jde tedy o částku 8.228 Kč. K této částce se připočítává částka 3.000 Kč vynaložená na soudní poplatek. V navazujícím řízení před krajským soudem náklady řízení spočívají v odměně

advokáta (vyjádření ke kasační stížnosti) za jeden úkon právní pomoci a jeden režijní paušál v celkové částce 3.400 Kč, která se navyšuje o částku DPH ve výši 714 Kč na celkových 4.114 Kč. Dále jsou do nákladů řízení připočítány náklady řízení o kasační stížnosti žalovaného před Nejvyšším správním soudem, a to právní pomoci 3.100 Kč a jeden režijní paušál 300 Kč, tedy 3.400 Kč, k čemuž se připočítává částka DPH ve výši 714 Kč. Celkem náklady před Nejvyšším správním soudem činí 4.114 Kč. Celkovou částku náhrady nákladů řízení ve výši 19.456 Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

České Budějovice 17. července 2019

JUDr. Marie Trnková v. r.
předsedkyně senátu